Sag 12/84

Ilias Kypreos
mod
Rådet for De europæiske Fællesskaber

»Udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse — afslag på opførelse på listen over egnede ansøgere«

Sammendrag

Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelsesprøve — udvælgelsesprøve baseret på prøver — udvælgelseskomiteens beføjelser med hensyn til bedømmelsen af en ansøger — prøvelse ved Domstolen — grænser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIR GORDON SLYNN
fremsat den 14. februar 1985*

Høje Domstol.

Denne sag er anlagt af Ilias Kypreos med det formål at opnå en annullation af en beslutning fra Rådet om ikke at opføre ham på en liste over egnede ansøgere i forbindelse med en udvælgelsesprøve, han deltog i. Det fremgår af meddelelsen om udvælgelsesprøven, der er dateret den 12. januar 1983, at denne havde til formål at oprette en ansættelsesreserve af græsksprogede maskinskrivere. En af adgangsbetingelserne i forbindelse med udvælgelsesprøven var, at ansøgerne skulle have indgående kundskaber i græsk og tilfredsstillende kundskaber i et af de andre fællesskabssprog.

Ifølge meddelelsen var det også et krav, at ansøgerne skulle have et vist uddannelsesniveau og en vis arbejdserfaring. Ansøgere, der fandtes at have opfyldt disse betingelser,

* Oversat fra engelsk.

fik adgang til udvælgelsesprøven. De skulle herefter deltage i de obligatoriske skriftlige prøver og de obligatoriske mundtlige prøver. Endvidere var det angivet i meddelelsen om udvælgelsesprøven, at ansøgerne kunne aflægge en fakultativ prøve i et af nogle opregnede sprog, der omfattede engelsk.

Kypreos indgav ansøgning og fik adgang til udvælgelsesprøven, hvilket blev meddelt ham den 6. juli 1983. Han bestod også den skriftlige del af udvælgelsesprøven og fik meddelelse herom den 31. oktober 1983. Han deltog herefter i de mundtlige prøver, men fik ved skrivelse af 2. december 1983 meddelelse fra formanden for udvælgelseskomiteen om, at han ikke var blevet opført på ansættelseslisten som græksproget maskinskriver.

Som følge af skrivelsen anlagde han den 4. januar 1984 denne sag. Rådet blev straks klar over, at skrivelsen, hvorved han fik meddelelse om ikke at være blevet opført på listen, var en utilstrækkelig forklaring på, hvad der var sket. Ved skrivelse af 22. februar 1984 gav Rådet ham derfor meddelelse om grunden til, at han ikke var blevet opført på listen over egnede ansøgere. Grunden var, at han ikke havde opnået en tilstrækkelig høj karakter ved den anden mundtlige prøve, der vedrørte sprogkundskaber. Der blev for denne del af prøverne givet op til 20 points. Det var fastsat, at der skulle opnås mindst 10 points for at bestå, og udvælgelseskomiteen havde kun givet Kypreos 5 points.

Rådet meddelte imidlertid også, at man i betragtning af, at der ikke oprindelig var blevet givet nogen begrundelse, ville betale hans advokatudgifter indtil dette tidspunkt, såfremt han trak sagen tilbage. Sagsøgeren besluttede sig til at føre sagen videre.

Han har for det første gjort gældende, at når det blandt betingelserne blev anført, at han skulle godtgøre at have tilstrækkelige kundskaber i et andet sprog, var der tale om en rent frivillig sag. Til støtte herfor henviser han til det afsnit i meddelelsen, hvorefter ansøgerne kan deltage i en fakultativ prøve i et andet sprog end græsk.

Det fremgår med al tydelighed af ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøven, at den mundtlige prøve i et andet sprog ikke var en del af de fakultative prøver ved udvælgelsesprøven, men en af de afgørende forhindringer, han måtte overvinde.

Han gør herefter gældende, at han rent faktisk har tilstrækkelige kundskaber i engelsk. Endvidere hævder han, at han har meget indgående kundskaber i maskinskrivning, og at han i betragtning af, at han har arbejdet freelance for Fællesskabets kontor for officielle publikationer i Luxembourg, umuligt kunne udelukkes på dette trin af udvælgelsesprøven.

Som følge af det af sagsøgeren anførte blev udvælgelseskomiteen anmodet om at genoverveje spørgsmålet om karaktergivningen, og efter at have gjort dette meddelte den skriftligt den 23. marts 1984, at dens medlemmer enstemmigt afviste at ændre den karakter, de havde givet ham for den pågældende del af prøven, idet de, om noget, endog mente at have været milde i deres bedømmelse.

Kypreos hævder, at man forlangte kundskaber i engelsk på universitetsniveau, og at dette ikke var et krav, man kunne stille til ham. Endvidere blev han ikke tilstrækkelig grundigt eksamineret.

Det må i sådanne sager være afgørende for udvælgelseskomiteen at foretage en bedømmelse af ansøgernes sprogkundskaber. Efter min opfattelse er der intet i sagens akter, hvoraf det fremgår, at udvælgelseskomiteen på nogen måde skulle have begået fejl i forbindelse med den fremgangsmåde, den anvendte, og intet der viser, at man forlangte en uddannelse på universitetsni-

veau af ham. Han blev tilsyneladende eksamineret i omkring 30 minutter, og udvælgelseskomiteen fandt, at han ikke godtgjorde tilfredsstillende kundskaber i engelsk.

Jeg kan herefter ikke tiltræde den kritik af afgørelsen, som sagsøgeren har fremsat på dette grundlag.

Sagsøgeren gør herefter gældende, at udvælgelseskomiteens afgørelse i dette tilfælde, der ikke alene har berøvet ham et arbejde, men også berøvet Rådet en kvalificeret medarbejder, blev truffet af politiske grunde. Sagsøgeren var tilsyneladende politisk aktiv, navnlig i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet. Igen foreligger der intet som helst til støtte for rigtigheden af det af sagsøgeren anførte, og jeg må for mit vedkommende helt og aldeles afvise at lægge det til grund.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at udvælgelseskomiteen handlede umenneskeligt ved ikke at tage hensyn til, at han nærmede sig den øvre aldersgrænse for ansøgere til disse udvælgelsesprøver, hvorfor tvivlen burde være kommet ham til gode.

Efter min opfattelse savner dette også grundlag. Det tilkom udelukkende udvælgelseskomiteen at bedømme sagsøgerens kundskaber i hans andet sprog, og for dens medlemmer stod det ganske klart, at han ikke havde de kundskaber, der krævedes.

Følgelig må sagsøgte efter min opfattelse frifindes.

For så vidt angår spørgsmålet om sagens omkostninger, mener jeg, at det efter omstændighederne ville være rimeligt og retfærdigt, at Rådet betaler sagsøgerens omkostninger indtil det tidspunkt, hvor man gav ham meddelelse om grundene til hans udelukkelse. Det er åbenbart, at man burde have gjort dette fra starten af. Det tilbud, man gav ham, må betegnes som passende, og efter min opfattelse ville det være rimeligt, at Domstolen nu tilpligter Rådet at betale, hvad der svarer hertil.

Hvad angår de omkostninger, der er afholdt efter det nævnte tidspunkt, mener jeg, at sagsøgeren, selv om han ikke var tjenestemand i Rådet, bør bære sine egne omkostninger, og at Rådet bør bære sine omkostninger, idet artikel 70 i Domstolens procesreglement må finde analog anvendelse.